

Διαλέγοντας τραγούδια με τη βοήθεια του σχετικού βιβλίου και βέβαια ενός φακού κεφαλής.

τραγουδώντας γύρω από τη φωτιά

Πρωτο-ακούμπησα κιθάρα στα δεκαεφτά μου. Μία παλιά κλασική κιθάρα. Ήταν η εποχή που πηγαίναμε στα βουνά για περπάτημα ή αναρρίχηση σε χαμηλά βράχια, στην περίφημη κόκκινη πίστα στη Βαρυμπόμπη. Μέντορές μας ο Στέλιος Βασιλόπουλος και η γυναίκα του, η Ισμήνη με τον Τάσο Μαρίνη. Όταν είδα λοιπόν μία κιθάρα στο σπίτι τους τον ρώτησα αν ξέρει να παίζει. Και αν μπορεί να με μάθει.

Μου έδειξε τρία πιασίματα για το αριστερό χέρι, τρία ακόρντα δηλαδή, το ρε ματζόρε, το λα και το σολ και δύο διαφορετικούς τρόπους για να χτυπάω τις χορδές με το δεξί. Το μπουμ-πα μπουμ-πα και το μπουμ-πα μπουμ-πα-πα. Το μάθημα κράτησε μόλις 20 λεπτά αλλά χωρίς υπερβολή μου στέρησε τον ύπνο για τον επόμενο χρόνο. Κάθε βράδυ, μετά το διάβασμα -ήταν η χρονιά που έδινε εισαγωγικές εξετάσεις για το Πανεπιστήμιο- χαλάρωνα κάνοντας εξάσκηση στην κιθάρα και έφτανα μέχρι τις 2-3 το πρωί να παλεύω με το Σαββόπουλο, το Χατζιδάκη, το Θεodorάκη, το Ξαρχάκο και τον Τσιτσάνη. Με τραγούδια που αργότερα, ως φοιτητής πλέον, τα έπαιζα σε παραλίες και καταφύγια, σε λιβάδια και κατασκηνώσεις γύρω από τη φωτιά.

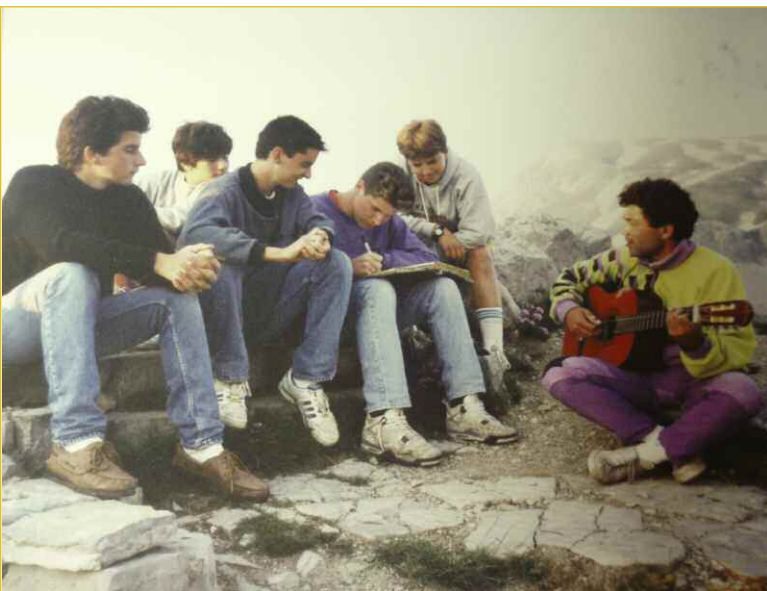
Μεγάλωσα, έγινα εκπαιδευτικός και μαζί με μαθητές μου πλέον συνέχισα αυτές τις εκδρομές και δραστηριότητες κουβαλώντας συχνά μαζί και την κιθάρα μου και παίζοντας τα τραγούδια που είχα μάθει τότε.

Κάποια στιγμή συνειδητοποίησα ότι οι μαθητές μου δεν ήξεραν τα λόγια και ότι δεν τους άρεσαν και τόσο τα τραγούδια που έπαιζα. Δεν μου το είπαν ευθέως αλλά μία μέρα, ένα κορίτσι που ερχόταν σε όλες τις ορειβάσιες και τα σκι, η Χριστίνα, μου έκανε δώρο ένα βι-

ΤΟΥ
Τζώρτζη Μηλιά*,

Το καλοκαίρι του 2010, κατά τη διάρκεια καλοκαιρινού ορειβατικού camp στον Παρνασσό.

Αστράκα 1991. Πριν ακριβώς 20 χρόνια, ο Τζώρτζης Μηλιάς τραγουδάει μαζί με τους μαθητές του έξω από το καταφύγιο της Αστράκας κατά τη διάρκεια καλοκαιρινής ορειβατικής εξόρμησης.

βλίο με διάφορα Ελληνικά τραγούδια συνθετών όπως ο Τσακνής, ο Μαχαίριτσας, οι αδερφοί Κατσιμίχα, ο Πορτοκάλογλου, ο Θοδωράκης, ο Γερμανός, ο Παπακωνσταντίνου και άλλοι, αλλά και ρεμπέτικα και παλιά λαϊκά.

Με βιβλο πλέον αυτό το βιβλίο έφτιαξα ένα νέο ρεπερτόριο. Στις σελίδες του έψαχνα εναγωνίως τραγούδια που ήταν εύκολα και συγχρόνως γνωστά στα παιδιά.

Έτσι, εγώ ανανεώθηκα ενώ στην πράξη είδα ποια τραγούδια αντέχουν στο χρόνο αλλά και στο επικριτικό μάτι (ή μάλλον στο επικριτικό αυτί) των εφήβων που άλλωστε ακούνε κυρίως ξένη μουσική. Η ξένη μουσική, ροκ και όχι μόνο και εμένα μου αρέσει πολύ αλλά όποτε δοκίμασα να παίξουμε ξένα τραγούδια, ή ακόμη όταν κάποιος από την παρέα ήξερε κιθάρα και δοκίμασε να παίξει αυτός κάποιο γνωστό σε όλους ροκ τραγούδι, η παρέα δεν ξεσηκώθηκε. Τα παιδιά μουρμούριζαν σιγανά τα λόγια, που όμως δεν τα θυμόντουσαν καλά και σίγουρα δεν προέκυψε ούτε χαβαλές αλλά ούτε και κάποια ιδιαίτερη ατμόσφαιρα. Ενώ στα Ελληνικά...

Εδώ η δυσκολία ήταν απλά η επιλογή των τραγουδιών. Και σιγά-σιγά έμαθα ποια τραγούδια «τραβάνε» και ποια όχι. Ποια τραγούδια είναι γνωστά στα παιδιά και ποια όχι. Ποια βγάζουν χαβαλέ και φωνή και ποια γυρνάνε το κλίμα και ταιριάζουν με τις πρωινές ώρες γύρω από τη φωτιά, όταν οι μισοί έχουν πάει για ύπνο και οι άλλοι μισοί λαγοκοιμούνται τυλιγμένοι στους υπνόσاکους τους κοιτώντας τα αστέρια.

Στην πρώτη κατηγορία είναι τραγούδια όπως «ο καλός ο μαθητής» του Ζαμπέτα, το «Καλοκαιράκι» του Πορτοκάλογλου και το «Απόψε λέω να μην κοιμηθούμε» του Νικολάου. Ακόμη, μερικά τραγούδια του Λοιζου, και βέβαια, πάντα μπροστά στην αγάπη των παιδιών, τραγούδια του Χατζιδάκη, κυρίως όσα τραγούδησε η Βουγιουκλάκη. Ο «Γλάρος», «Το μυστικό», «Ο Καροτσέφης», «Τα παιδιά του Πειραιά» και άλλα είναι γνωστά στα παιδιά και πολύ αγαπητά και ακολουθούνται φυσικά από τα πολύ χαριτωμένα και με χιούμορ τραγούδια όπως είναι το «Ρικο ρικοκο» του Τάκη Μωράκη, το «Ροζ» του Μηλιώκα και τα «Καβουράκια» του Τσιτσάνη. Όταν η ατμόσφαιρα ζεσταθεί, δοκιμάζω και τραγούδια που τα παιδιά δεν ξέρουν αλλά που τα μαθαίνουν γρήγορα και αργότερα μου τα ζητάνε. Εδώ ανήκουν τραγούδια του Πλέσσα, του Ξυδάκη, του Σαββόπουλου, του Χατζηνάσιου του Πατάζογλου και άλλα, τραγούδια που αρέσουν σε μένα για να καταλήξω σε πιο βαριά ρεμπέτικα, ζειμπέκικα ή και χασαποσερβικά. Τότε 2-3 παιδιά αρχικά, περισσότερα λίγο μετά, ξεκινάνε το χορό χωρίς να ντρέπονται και χωρίς να τους ενοχλεί η άμμος, οι πέτρες και τα χόρτα και εγώ γελάω, μέσα μου αλλά και απέναντί μου, ζώντας κάτι γνήσιο, τόσο όμορφο και τόσο φυσικά Ελληνικό!

* Ο Τζώρτζης Μηλιάς είναι εκπαιδευτικός (χημικός), προπονητής ορειβασίας, οδηγός βουνού και ένας από τους δημιουργούς της MILIAS CAMPS, μίας εταιρίας που σχεδιάζει και πραγματοποιεί προγράμματα και δραστηριότητες στη φύση για παιδιά και νέους (τηλ/φαξ: 210 6015601, www.miliascamps.gr, e-mail: milias@otenet.gr).

Ένας ξενίνας στον Παρνασσό για σωθο στη φύση

✓ Σε κτήμα στους πρόποδες του Παρνασσού, βρίσκεται η βάση μας, το **MILIAS CAMPS VILLAGE**. Ένα συγκρότημα που περιλαμβάνει σπιτάκια για 2-6 άτομα, το καθένα με το δικό του τζάκι καθώς και club house με αίθουσες για πρωινό, παιχνίδια, προβολές και μαθήματα.

✓ Ακόμη, στο κτήμα υπάρχουν πισίνα, πίστα αναρρίχησης, πίστα για mountain bike και downhill, πιγκ-πονγκ και πεδίο τοξοβολίας, Απο 17 ευρώ το άτομο με πρωινό.

ΣΚΙ ΚΑΙ SNOWBOARD

(Για παιδιά και νέους 7-17 ετών σε χωριστές ομάδες)

- Σαββατοκύριακα στον Παρνασσό από Παρασκευή απόγευμα (21-23/01, 11-13/02, 11-13/03).
- Τριήμερα στις διακοπές του Πάσχα για rafting και αναρρίχηση.

Υπεύθυνοι οι εκπαιδευτικοί και τ. πρωταθλητές του σκι
- Τζώρτζης Μηλιάς, οδηγός βουνού
- Ιων Μηλιάς, καθηγητής φυσικής αγωγής

 MILIAS CAMPS VILLAGE
Παρνασσός, Γραβιά 33057

MILIAS CAMPS Ε.Π.Ε.: Χαλανδρίου 1, Αγ. Παρασκευή 15343,
τηλ/φαξ: 210 6015601, 22650 91620
e-mail: milias@otenet.gr, website: www.miliascamps.gr